

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym: **W Warszawie:** rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.
 Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.
Na pro winci i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kw. talnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.
Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.
 Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI

wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta zrana, nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświątecznych, dodatki poranne.

ROK SIEDMDZIESIĄTY TRZECI.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-ej zrana do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej zrana do 1-ej po południu.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9—Telefon Redakcji 268. — Telefon administr. 517.
W Łodzi kantor własny, Piotrkowska 7/281, telefonu nr. 313.

OGŁOSZENIA

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz kop. 20.
Nekrologia: za wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia: za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz, ogłoszenie minimum 20 kop.
Nadesłane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1.
 Ogłoszenia do *Kurjera* przyjmuje także Kantor własny *Kurjera* w Łodzi.

Pobyt Ich Cesarskich Mości Najjaśniejszych Państwa w Danji.

Danebrog donosi, że w d. 16 (28) września, porannym, o godz. 8½, Król Grecki Jerzy, Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz Następca Tronu, Księżna Następczyni Tronu Duńska, Księżę Waldemar Duński i niektórzy z młodszych Księżąt i Księżniczek udali się z Fredensborga do stolicy. Poczytniwszy pewne zakupy, Najdostojniejsze Osoby, po śniadaniu w pałacu Księcia Waldemara, powrócili do Fredensborga o godz. 5-ej wieczorem.
 Z powodu chmurnej pogody pozostałe we Fredensborgu Ich Cesarskie i Królewskie Mości i Wysokości odbyły tylko małą przechadzkę po parku pałacowym. Najwyższy obiad odbył się w kole Rodzinnem. Jej Cesarska Mość Najjaśniejsza Pani i Jej Wysokość Księżna Walji zaprosiły do Fredensborga znanego akwarelistę duńskiego, akademika p. Sia-Jensena, który miał zaszczyt przedstawić Najdostojniejszym Osobom niektóre ze swoich obrazów.
 Na mającym się odbyć w d. 17 (29) września blisko Kopenhagi królewskim przeglądzie spodziewaną jest także, w razie pomyślnej pogody, obecność Najwyższych i Wysokich Dam.

(Warsz. Dniem.)

— Jutro, o godzinie 9-ej zrana, w kościele św. Anny (po-bernardyńskim) odprawiona zostanie solenna wotywa z wystawieniem N. Sakramentu w puszcze i procesją na intencję arcybractwa czci Niepokalanego Serca N. Panny Marii.
 — W kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmelickim) jutro, jako w siódmym dniu dorocznego odpustu N. Panny Marii Różańcowej, N. Sakrament wystawiony będzie od godz. 5-ej zrana do 7-ej wieczorem. Nowi członkowie w księgę Album bractwa zapisywać się mogą.
 — W kościele św. Jacka (po-dominikańskim) jutro jako w siódmym dniu odpustowego nabożeństwa Różańca św. odbędzie się 40 godzinne nabożeństwo z całodziennym

nem wystawieniem N. Sakramentu. Przez cały czas uroczystości zapisywać się można w księgę arcybractwa dwa razy dziennie.
 — W dniu jutrzejszym, o godzinie 9-ej zrana, w kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej w kościele św. Ducha (po-paulińskim) odprawiona będzie solenna ku Jej czci wotywa.
 — Jutro, w kościele Panny Marii na Nowem Mieście, o godz. 9½ zrana, odprawiona będzie wotywa żałobna na intencję zmarłych pracowników służby ruchu kolei nadwiślańskiej przed ołtarzem Pana Jezusa, o którym członkowie mają staranie.
 — Jutro, z powodu pierwszej soboty rozpoczętego miesiąca, w kościele Opieki św. Józefa (panien wizytek) odprawione będzie dopołudniowe nabożeństwo z wystawieniem N. Sakramentu w puszcze na intencję bractwa matek chrześcijańskich.
 — W kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmelickim) rozpoczęto nowenny ku czci św. Teresy, której uroczystość przypada w d. 15-ym b. m. Odprawiać się będą codziennie solenne wotywy, o godzinie 9-ej zrana, przed obrazem tejże świętej.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Nominacja barona Spensa na namiestnika Moraw doznała w ogóle dobrego przyjęcia, acz naturalnie stronniotwo p. Gregra wolałoby widzieć na tym posterunku kogoś, kto by pieszczośliwie gotów był zachować się wobec szowinizmu narodowego młodocichów, nie liczącego się z żadnymi, oprócz siebie, czynnikami i stosunkami. Staroczeska *Politik* wyraża się w następujący sposób przedmiotowy:
 „Świeżo mianowany namiestnik morawski jest Niemcem. Jeżeli dzienniki półurzędowe zapewniają, że jako dawniejszy sędzia w Pradze przyswoił sobie należycie język czeski, nie zmienia to faktu, że jest rodowitym Niemcem. Coby Niemcy morawscy powiedzieli na to, gdyby na urząd namiestnika morawskiego powołano Czechę? Ludność czeska Moraw nie py-

ta wszakże o narodowość namiestnika, jest ona zupełnie zadowolona, jeżeli na czele administracji politycznej kraju stoi człowiek świadomy swoich obowiązków i przedmiotowo myślący. Nie pytała ona nigdy o pochodzenie barona Korba ani hr. Schoenborna. Baron Spens znany jest ze swojej działalności w Czechach jako człowiek, mający surowe poczucie prawa i sprawiedliwości. Na polityczną widownię nie występował nigdy, o ile wiemy, nie należy do żadnego stronnictwa. Można spodziewać się po nim, że podstawę wszelkiego prawa, że zasadę *sum cuique* zawsze uszanuje i w tej nadziei może go ludność czeska Moraw z zadowoleniem powitać.”

Biuro międzynarodowe dla propagandy pokoju i sądów rozjemczych zbiera się w tym roku d. 12-go b. m. w Brukselli; wstępne prace komisyjne już się rozpoczęły. Członkami biura są: nadburmistrz Gdańska, członek pruskiej izby panów, dr. Baumbach, dla Prus; członek rady państwa baron Pirquet dla Austrii; senator Marceau dla Hiszpanji; senator Trarieux dla Francji; członek izby gmin Stanhope dla Anglii; deputowany markiz Pandolfi dla Włoch; prezydent storthingu norweskiego, Ullmann, dla Norwegji; członek holenderskich stanów jeneralnych Rahunen dla Holandji; senator Urechia dla Rumunji i członek rady narodowej Gobat dla Szwajcarii. Na porządku dziennym stoi uchwalenie statutu dla zjednoczenia międzyparlamentarnego i regulaminu dla biura.

W Belgji rozpoczyna się w d. 17-ym b. m. sesja zwyczajna izb. Będzie ona bardzo burzliwa, co najmniej, bardzo ożywiona. Oprócz bowiem kwestji nowego ukształtowania stosunku monetarnej i handlowego do Francji, na porządku dziennym stanie w pierwszym rzędzie problemat uchwalenia nowej ustawy wyborczej dla izb, zgromadzeń prowincjonalnych i gmin, opartej na zasadach rewizji konstytucyjnej, uchwalonej przez ostatnią konstytuantę. Mówią, iż gabinet Beernaerta usiłować będzie przez ustawy szczegółowe osłabić liberalny kierunek zasad przyszłej ustawy wyborczej, wytknięty przez

MALARSTWO

na wystawach warszawskich.

Wystawa Towarzystwa zachęty sztuk pięknych.

Najwyższe a zatem najważniejsze zakresy malarstwa na tej największej wystawie ograniczają się do niewielkiej liczby drobnych obrazków potocznych i portretów, przeważnie wysokiej wartości lub przynajmniej dobrych; największą liczbę stanowią krajobrazy, dochodzące do minimum wartości artystycznej.

Drobny obrazek Alchimowicza zatytułowany „Goplana” lekko bujająca się na powierzchni wody, mimo pewien poetyczny nastrój w naszkicowanym krajobrazem tle, nie wyraża się dość jasno. Wilhelm Kotarbiński w akwarelowym szkicu przedstawił domową rozrywkę starożytnych rzymian: strzelanie z łuku do celu. Barwny ten szkic zajmujący jest żywością i siłą, opartą na dobrym układzie. Malezewskiego „Konrad Wallenrod”, podług poematu Mickiewicza, za słodkim jest nieco w wyrażeniu i ogólnym wrażeniu, draperje zaś ma zbyt mało wyrobione (przedstawiony jest w połowie figury naturalnej wielkości.)

Z życia obyczajowego współczesnego jeden tylko jest, niezłego układu, obraz Strojnowskiego, wyobrażający lud kłękający przed wiatykiem. Postać księżki i chłopca i w ogóle drugoplanowe, perspektywicznie nieco za małe w stosunku do pierwszoplanowych figurowanych, koloryt nieco szarawy, całość robi wrażenie dobre, zaleca się poprawnością techniki.

Potoczny zakres przejrzymy obecnie, lubo w obyczajowym znalazłoby się jeszcze kilka płócien, te wszakże nie zasługują na bliższy rozbiór ani pod względem pomysłu, ani technicznego wyrobienia.

Najwyborniej wyrobiony jest obrazek Krzesza

„Przy studni”, dziewczę z dzbankiem i chłopak w burej świcie i baraniej czarnej czapce konno, rozmawiający zdaje się z dziewczyną; bliżej określić stosunku obojga nie można, artysta nie daje nam do tego materiału, musimy poprzestać na zaznaczeniu bardzo starannego wykonania nawet drzew bezlistnych—prawda istotna, nie chimeryczna, jest tej roboty podstawa.

Kędzińskiego „Rybak” należy do najlepiej wymalowanych obrazków wystawy Towarzystwa, jest zupełnie dobrym, co więcej jeszcze znaczy; powietrza dużo, miękkość i lekkość dotknięcia zalecają go. Niezłą jest scena Józefa Ejsmunda: do wiatraku jadący ze zbożem. Dobrze malowana jedna postać do pół-figury dziewczęcia idącego „Do siana” Piotrowskiego. „Od siana” idące przez wodę grono kobiet jaskrawością barw ma naśladować słońce, nieusprawiedliwionej wszakże niczem jest twardeści w wykonaniu ubiorów, a sztywności w rysunku postaci. P. F. Elski, który rozpoczął swą karierę malarską od obrazków potocznych z odcieniem obyczajowym, obecnie dał na dwóch płótnach ponsowo ubrane dziewczęta na zielonem tle, tak nieokrzesanej jaskrawości, a zwłaszcza surowości, że oko, o jakiegokolwiek estetycznej oglądzie, patrzeć na nie nie może bez uczucia bólu; smutniejszym nierównie jest uczucie którego się doznaje patrząc na obrazek Wyczółkowskiego „Oracze”. Przyczyną tego uczucia jest widoczne zniżenie się tego wielce uzdolnionego malarza do naśladownictwa, tego nowego niby kierunku, a raczej zboczenia, któremu ulegli dwaj zdolni malarze: Podkowiński i Pankiewicz. Najlepszym dowodem zboczenia jest właśnie obrazek, o którym mówimy, widzimy bowiem na nim rolę świeżo zoraną, mniejsza o to, że koloru kwiatu macierzanki, ale co gorsza tej samej barwy, jakiej był piasek na obrazku p. Podkowińskiego „Spotkanie”, na owym pełnym niczem nieusprawiedliwionej pstroczyny, surowo na-

pstrzonem, bez wartości artystycznej, tak zwanem impresjonistowskim malowaniu. Oprócz tego naśladownictwa, tego usiłowania zrobienia modnego, czy upodobanego koloru lila na ziemiach wszelakich, w obrazku wybornego rysownika figur, jakim jest p. Wyczółkowski, postać oracza jest jednym wielkim błędem rysunkowym, forma jej poświęcona dla pseudoefektu słońca zachodzącego. Zaniechanie prawdy w sztuce dla jakichś sztucznych efektów prowadzi zawsze do takich smutnych rezultatów. Zanotować nam przychodzi tu fakt, że p. Podkowiński na dobre zaczęła wylamywać się z pęty, jakie na siebie nałożył, a portret damy, szczególnie głowa, już nie pstra i niewielebarwna ale okrągło-wypukła jest i naturalna. Jeszcze wprowadzić z powodu źle zrozumianej perspektywy płaszczyzna podłogi za wielką a draperja zielona zanadto przed figurę występuje, ale całość jako nawrócenie do dobrego kierunku ważna.

Ale co teraz po nawróceniu się przywódczy naśladownictwa Claude Moneta zrobią naśladownicy Podkowińskiego?...

Portrety najpoważniejsze jako miękkość wykonania i gust w doborze barw wystawiła panna Dukzyńska. Dzielną rolę malowania i poprawnością rysunku zaleca się portret mężczyzny w całej postaci naturalnej wielkości, siedzący, Krzesza, a lubo jak w wielu współczesnych, tak i w tym widać wpływ fotografii zaznaczający się brakiem akcesorjów otaczających daną osobistość, wszakże wizerunek to dobry i zajmujący. Wprawdzie niewszystkie osobistości portretowane mogą być otoczone wyraźnie o rodzaju ich życia świadczącymi szczegółami, przecież jakiegokolwiek odznaczyłyby je lepiej, niż żadne.

Do dobrych pod względem rysunkowym zaliczyć należy portrety Styki, nieco twarde ale poprawne, żywe i dobrze ułożone.

Studja obrazowe dwa znajdujemy: „Górala” panny

stopnia doskonałości. Z wioli z czasem powstały skrzypce nowoczesne.

Używano dalej lutni, mandolin, gitar, cytr (cistres), pandor i innych tym podobnych instrumentów strunowych, które cieszyły się szczególniejszą wziętością w sferze dam szlacheckich i kurtyzanek modnych.

Obecnie z całej masy tych instrumentów pozostały: gitara i mandolina. Epinette pochodzi od psalterjonu, instrumentu w rodzaju harfy, przywiezionego do Francji w czasie krucjat.

W wielkiem użyciu były flety, których wiek XVI-ty ma około 21 rodzajów. Wszystkie te instrumenty wyszły już z użycia, oprócz jednego, znanego pod mianem flażoletu.

W początku XVI-go stulecia znano już obój (hautboi), zwany przez Sebastjana Wirdunga w jego dziele muzycznym schalmey, francuskie chalumeau.

Nie zapomnijmy o kornecie, instrumencie dętym o bardzo ostrem brzmieniu, ani o serpent, wynalezionym przez Gillaume'a, kanonika w Auxerre, ani o trombonach sopranowych, altowych, tenorowych i basowych.

Używano również dzwonów i dzwoneczków (carillon), pochodzących z czasów głębokiej starożytności, rodem podobno z Chin z czasów Konfucjusza.

Wreszcie w XVI-em stuleciu wielką rolę w muzyce odgrywały organy, wynalezione w Aleksandrji w r. 250-ym przed nar. Chr. przez znakomitego mechanika Ktezylljana.

Aby wprowadzić w ruch organ w Wenchester, zbudowany w r. 951-ym, trzeba było siły 60-iu mężczyzn, organista zaś, grający na klawiszach, ogromnie szerokich, nie stał, grając manewrował, ale wprost... pięścią.

Prócz wielkich organów kościelnych, używano w wieku XVI-ym organów małych, pokojowych, o trzech lub czterech oktawach.

Wszystkie te osobliwości oglądać będzie można niebawem na wystawie, urządzonej z powodu 300-iej rocznicy Rolanda de Lassus, zwanego z włoska Orlandem Lasso...

— We czwartek, tj. wczoraj, o godz. 2-ej min. 45 po południu, Jego Ekscelencja Główny Naczelnik kraju, generał-adjutant J. W. Gurko, wraz z małżonką i rodziną przeniósł się z Zegrza na mieszkanie zimowe do byłego zamku Królewskiego w Warszawie.

Wiadomości bieżące.

— Now. wr. donosi, iż w r. p. zacznie obowiązywać nowe prawo o wydawaniu przywilejów na wynalazki. Termin przywilejów ma być przedłużony do 20 lat, opłata zaś znizna do 10 rs. za pierwszy i po 5 rs. za lata następne.

— Russk. žiźi donosi, iż ministerjum finansów zwróciło uwagę na handel herbata. Dotychczas większa część herbaty przybywa do państwa za pośrednictwem komisantów zagranicznych, którzy nietylko fałszują produkt, ale i pobierają znaczny procent.

— Przy n-rze 460-ym Zbioru tariff wyszły dwa grube zeszyty, obejmujące wykaz tariff, które obowiązywać zaczęła od d. 13-go października na wszystkich kolejach I-ej i II-ej grupy.

kop. od puda i wiorsty; II-ej kl. — 1/12, III-ej kl. — 1/15, IV-ej kl. — 1/18, V-ej kl. — 1/21, VI-ej kl. — 1/24, VII-ej kl. — 1/27, VIII-ej kl. — 1/30, IX-ej kl. — 1/33, X-ej kl. — 1/36, XI-ej kl. — 1/39, XII-ej kl. — 1/42 kop. od puda i wiorsty.

— Zbiór tariff w nr. 464-ym ogłasza tariffy specjalne od przewozu kartofli, plewy gryczanej, mąki buraczanej, kolb kukurydzowych, nasion tykwy, arbuźów itd.

— Now. wr. donosi, iż w połowie listopada zwolany będzie zjazd młynarzy przy ministerjum finansów.

— O przebiegu epidemji cholery w obrębie Królestwa Polskiego Warsz. Dniwn. ogłasza następujące dane:

Table with columns: Zachor., Zmarło, Wyzdr., Pozostało. Rows include locations like Łomża, Powiat łomżyński, Powiat makowski, etc.

Gubernja siedlecka Powiat konstanyński w osadzie Janowie d. 2-go październ.

Gubernja lubelska Powiat chełmski W osadzie Wojsławicach d. 29-go września...

Gubernja plocka W mieście Przasnyszu d. 30-go września...

— W dzisiejszej Gaz. polic. zamieszczono, co następuje: Wykryto, że Franciszek Krzeźliński, służący w pokojach umeblowanych Rosenbluma...

ciskańską, zostanie skasowany, wskutek czego właściciel nieruchomości pod nr. 1812 będzie pozbawiony możności odprowadzania nieczystości...

— Komisarze cyrkulowi otrzymali polecenie, jak donosi Gaz. polic., aby zwłoki osób zmarłych na ospę lub inne choroby zakaźne były chowane wcześniej od ustanowionego trzydniowego terminu...

— Z dokonanych rewizyj sanitarnych, jak donosi Gaz. polic., okazało się, że pod nr. 31-ym na Starem-Mieście stróż mieszka w ciemnej, wilgotnej i nieopalonej komórce...

— W dniu wczorajszym pochowano na cmentarzach: brudzieńskim katolickim: 4 mężczyzn, 3 kobiety i 13 dzieci; na żydowskim: 5 mężczyzn i 4 kobiety...

— Bezpłatne ambulatorjum w szpitalu św. Łazarza dla dotkniętych cierpieniami wenerycznymi i skórno-imi, chwilowo zamknięte z powodu robót szpitalnych...

— Z powodu wzmianki w Kurjerze o instytucie głuchoniemych, dyrektor zakładu donosi nam, że oprócz czterech wypadków słabej odry wśród uczennice nie dostrzeżono.

— Ulica Piwna na przestrzeni od placu Zamkowego do Piekarskiej z powodu robót kanalizacyjnych została dla przejazdu zamknięta...

— Jutro (sobota), o godz. 5 1/2 po południu, odbędzie się posiedzenie zarządu warszawskiego Towarzystwa dobroczynności.

— Zakomunikowano nam w dniu wczorajszym wiadomość, iż referat w sprawie projektowanej w r. p. wystawy inwentarza żywego, opracowany przez delegację sekcji rolnej...

— Wspominaliśmy przed kilkoma tygodniami o nowym projekcie zastosowania telefonów w komunikacji kolejowej, o którym to projekcie inż. Balukiewicz pisał obszernie korespondent nasz z Tyflisu.

— W instytucie weterynaryjnym w Jurjewie profesorem nauk przyrodniczych jest p. Dawid, brat redaktora Przegl. pedagog. w Warszawie...

— Byli uczniowie gimnazjum IV-go w Warszawie pp.: Stefan Turowicz i Onufry Blachnio, po zdaniu egzaminów konkursowych, zostali zaliczeni w poczet studentów instytutu inżynierów komunikacji lądowych i wodnych w Petersburgu.

— Bawi w naszym mieście profesor liceum w Nizy, p. Rudolf Glinka-Janczewski.

— W dniu wczorajszym przyjechali do Warszawy towarzyszy ministra finansów t. r. Iwaszczenko z Petersburga, prezes izby skarbowej rz. r. st. Korecki z Plocka, wice-gubernator r. r. st. Łabudzki z Łomży, szambelan książę Ogiński z Kowna i profesor uniwersytetu moskiewskiego rz. r. st. Manżul z Chiego...

ZE ŚWIATA.

× Ze Lwowa donoszą nam d. 1-go b. m.: „Wczoraj odbyła się instalacja prezydenta, p. Mochnackiego, i wiceprezydenta, p. Marchwickiego. Namiestnik, hr. Badeni, w przemówieniu swoim zaznaczył, iż potrzebne jest uporządkowanie i lepsze czyszczenie ulic i domów, sprowadzenie wody i wykończenie kanalizacji. Sprawa teatru nowego staje się coraz bardziej piekącą i niestety dotąd nie postąpiła, a co gorsza, wydaje się mniej przygotowaną, niż była przed laty. Następnie dotknął sprawy wyboru do rady państwa. Dotychczas nie zdarzyło się w Austrii, ażeby namiestnik w sposób otwarty mieszał się do wyborów, które powinny być zupełnie wolne od wszelkich wpływów. Skutkiem tego zaraz wieczorem uchwalili zebrani na ratuszu wyborcy m. Lwowa jednomyślnie następującą rezolucję: „Wyborcy m. Lwowa, zgromadzeni d. 1-go października r. 1893-go na ratuszu, wyrażają podziękowanie panu namiestnikowi Badenemu za naukę, zawartą w przemowie dzisiejszej do rady miejskiej, przy instalacji prezydenta wygłoszonej, i, zastrzegając się przeciwko wszelkiemu z góry wywieraniu wpływu na wybory, oświadczają, że świadomi godności, pomyślności, przyszłości i rozkwitu miasta, świadomi również swoich praw autonomicznych i konstytucyjnych, przystąpią do wyboru posła według swojego sumienia i najlepszego przekonania.” Widocznie pod wrażeniem słów namiestnikowskich zebrało się wczoraj grono obywateli w izbie adwokackiej i postanowiło kandydaturę profesora uniwersytetu, Leonarda Piętaka, radcy dworu. Odezwe, polecającą tę kandydaturę, wymierzoną przeciw Rewakowiczowi, podpisali: Franciszek Smolka, adwokat Pomianowski i prof. Wojciechowski. — Temi dniami zdarzyło się we Lwowie, że egzekutor podatkowy naszedł w klasie podczas godziny szkolnej profesora szkoły realnej i tamże w obecności uczniów ściągnął od niego zaległy podatek. — W ostatnich dwóch dniach zachorowało w Galicji na cholere 22, zmarło 10, a wyzdrowiało 12 osób. Od wybuchu cholery, t. j. od d. 2-go sierpnia, do końca września zachorowało w Galicji na cholere 852 osób, wyzdrowiało 221 (25.9%), zmarło 515 (60%), pozostaje w leczeniu 116 osób. Nawiedzonych cholera było dotychczas 82 gmin w 24 powiatach oraz m. Kraków. — Dr. Michał Bobrzyński zamianowany został profesorem honorowym uniwersytetu lwowskiego i ogłosił na bieżące półroczce zimowe wykład p. t. „Historja włóścian”. — Sekretarjat teatru Schmitta objął p. Sachorowski, były sekretarz p. Gliksona w Krakowie. — Zimajerowa zabawić ma do końca, b. m.”

× Bismark i Gerlach. W Berlinie wyszła książka p. t. „Briefwechsel des Generals Leopold von Gerlach mit dem Bundestags-Gesandten Otto von Bismark”. Był czas, gdy i ks. Bismark był młodym. Ambicja rozpiekała mu piersi; kochał z pewnością swoją przyszłość światłą nie mniej od ojczyzny, która mu ową przyszłość dać miała. Szczególniej miłował młody Otto starego generała v. Gerlacha, który go darzył sympatją. Dzięki protekcji generała Bismark rósł z dniem każdym w zaszczyty. Otto liczył wówczas 37 lat życia, protektor jego dwa razy tyle. W listach, których zbiór pod wyżej wymienionym tytułem świeżo w Berlinie wydano, Bismark, mianowany ministrem pruskim przy sejmie frankfurckim, opowiada Gerlachowi swoje prace „galernika” życia publicznego. W korespondencji wzdycha późniejszy kanclerz żelazny do wsi, do polowania, do swego domowego zacisza, co mu nie przeszkadza przymawiać się o nowe poparcie. Zresztą Otto tak wyczerpuje w listach swoją słownik uprzejmości dla Gerlacha, iż dla innych pozostają mu tylko grubiaństwa. Złoczyli Austrii i Piemontowi, „temu komicznemu państewku, które pozwala sobie wyrażać swoją opinię o sprawach europejskich”. Nie lubi nikogo, z wyjątkiem Anglików. Zamach stanu we Francji z d. 2-go grudnia r. 1851-go sprawia Bismarkowi nieco satysfakcji. „Prezydent — pisze Otto — ma prawo powiedzieć Francji, co Hamlet rzekł swej matce po zabiciu Poloniusza: Zarówno złem jest zabijając króla, jak zaślubiać brata...” „Widok przewrotu we Francji sprawia na mnie wrażenie widoku, jaki miałem kiedyś, gdy palił się folwark mego sąsiada demokracji. Wrażenie było przyjemne, bo folwark nie należał do mnie.” Końcowe listy zbiorku, datowane z r. 1860-go, stają się mniej serdecznymi. Nic dziwnego. W owej już epoce Ottonowi coraz mniej była potrzebna protekcja Gerlachów...

× Moda, ta moda, której zmienność głośzą wszyscy wielkim głosem, nie jest znowu tak zmienna, jak tego chcą pesymiści i satyrycy. W hrabstwie York, w Anglii, w ostatnich czasach odkopano mogiłę z czasów pobytu rzymian na terytorjum brytyjskim. Znalezione tam szkielet kobiety, w głowach zaś... szynjon, którego się najprawdopodobniej uważano za człowieka, który nie powstydził się. Dziwnym trafem na czasce włosy pozostały prawie nietknięte. Otóż i uczesanie było najzupełniej podobne do nowoczesnych. Widocznie więc moda, choć zmienna jest na razie, powraca chętnie do form raz określonych.

× Teatr i kapelusze. Z powodu wydanego świeżo rozporządzenia, iż damy do krzeseł w Operze paryskiej wchodzić nie mogą w kapeluszach, Brioux w Figarze zamieszcza następującą humoreskę: I. (Rzecz dzieje się wczoraj wieczorem w kurytarzach krzeseł Opery. Wchodzi pan, za nim pani, bardzo elegancko ubrana, w kapeluszu modnym: kwiaty i pióra wnoszą się do góry.) Woźny. Przepa-

szam panią. Od dziś damy nie są dopuszczane do krzeseł w kapeluszach. — Pani. Dlaczego? — Woźny. Rozporządzenie administracji... — Pani. ... — Pani. Nic mnie to nie obchodzi. Mam bilet, chcę wejść. — Woźny. W takim razie pani złoży swój kapelusz w szatni. — Pani. Ten kapelusz! Taki kapelusz! Kazałam go sobie zrobić umyślnie do krzeseł w Operze!... Nigdy!... Przecież on nikomu nie może przeszkadzać do patrzenia na „Galop Walkiryj”! — Woźny (na stronie, patrząc na pióropusz). To prawda! (głośno) Niepodobna... — Pani (do pana). Co to ma znaczyć? — Pani. ... — Woźny. Jeżeli pani sobie życzy, kasa zwróci pieniądze. — Pani. Nie. Chcę wysłuchać „Walkiryj”. (Zawiazuje się długa dysputa. Pani gniewa się, pan pozostaje milczącym, woźny nieugiętym. Po kwadransie dama decyduje się na zajęcie dwóch miejsc na amfiteatrze pierwszego piętra.) II. (Rzecz dzieje się w kurytarzu amfiteatru pierwszego piętra.) Pani (zdejmując kapelusz i oddając go bileterce). Schowaj to pani. — Pani (po pierwszym akcie). Przepraszam cię, moja duszko, czy nie raczysz mi wytłumaczyć, dlaczego tu zdjęłaś kapelusz, którego nie chciałaś zdjąć do krzeseł? — Pani. Bo... tu... nie mam przyjemności w trzymaniu go na głowie... Nie przeszkadza nikomu...

BAŃKI MYDLANE

Przy godzeniu służącej.
— Służyłaś u pani Iks, mojej znajomej? Za co cię oddalono?
— Proszę pani... bo... bo... podsłuchiwałam pod drzwi.
— Aha!... Przyjmuję cię, pod warunkiem, że mi wszystko, coś słyszała... opowiesz.
*
Gospodarz hotelu jest wściekły. Gość pewien wyjechał, nie uregulowawszy rachunku.
— Ach, bałwanie jeden! — grzmi gospodarz do numerowego — dlaczegoś temu panu nie podałaś rachunku?
— Ten pan wróci.
— Wróci! A ty żądasz wiesz o tem?
— Wróci, bo ma bilet... okólnikowy.

Z westchnień nowożytnego Otella.
Piękna pani, gdy mnie widzisz
Wielbicielem twym najszczerzszym,
Jestem wielki, jak Otello
W akcie pierwszym.
Gdybym moją śpiewać umiał
Miłość tkliwą, niespożyta,
Byłbym słodki, niby Verdi
Lub Boito.
A że kocham, więc się boję,
Aż mi dusza w strachu kona,
By nie zabrzmił mi gdzieś w uchu
Głos Jagona,
Łatwo bowiem być mordercą,
Gdy, murzyna odzian skórą,
Desdemonej dusi żartem
Mości Durot.
Tem zaś głódziej mu to idzie
I tem łacniej mord ten czyni,
Że mu pałka wciąż pomaga
Mistrz Trombini.
Lecz na serjo jaby nie mógł
Być, o pani, tak zażartym...
Nie... Nie będę ja Otellem
W akcie czwartym...

Nekrologja.

† **Ś. p. FRANCISZKA z KULIGOWSKICH Kulwiec,**
opatrzona św. Sakramentami, zmarła dnia 5 października 1893 r., przeżywszy lat 65. Pozostali synowie, córka, synowa i wnuki zapraszają krewnych i życzliwych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w dniu 7 b. m., w kościele Narodzenia N. Marii Panny na Lesznie, o godz. 9-jej rano, oraz na wyprowadzenia zwłok tegoż dnia i z tegoż kościoła o godz. 4-jej po połud. na cmentarz powązkowski. —4319

† W sobotę, dnia 7-go b. m., jako w rocznicę śmierci
Ś. p. Józefa Kasznicy,
profesora i dziekana uniwersytetu warszawskiego, odbędzie się za spójność jego duszy wotywa żałobna, o godzinie 10-jej zrana w kościele archikatedralnym św. Jana, w kaplicy Jana Jezusa. —4309

† W dniu 7-ym października, tj. w sobotę, w kościele św. Krzyża, o godzinie 11-jej przed poł., odbędzie się żałobne nabożeństwo za spójność duszy ś. p.
senatora Adama Bagniewskiego,
na które pozostała rodzina zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —4322—

† Dnia 7-go października, t. j. w sobotę, jako w drugą bolesną rocznicę śmierci
Ś. p. Stanisława Maciejewskiego,
odbędzie się żałobne nabożeństwo, w kościele św. Krzyża, o godzinie 9-jej zrana, na które pozostała wdowa z rodziną zapraszają. —4314—

+ Za spójność duszy 4320
Ś. p. Anny z Tyrko Czaplckiej,
wdowy po urzędniku drogi żel. warsz.-wied., zmarłej we wsi Jagodne, odbędzie się nabożeństwo żałobne w sobotę, tj. dnia 7-go października, o godzinie 9 i pół zrana, w kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie, na które pozostałe dzieci zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych.
Dnia 7-go października, t. j. w sobotę, jako w szóstą rocznicę śmierci
FRANCISZKA ANCZEWSKIEGO,
odbędzie się w kościele św. Antoniego (po-reformackim), o godzinie 10-jej zrana, nabożeństwo żałobne. —4315

+ W dniu 7-ym października r. b., to jest w sobotę, jako w rocznicę śmierci
Ś. p. Józefa Grabowskiego,
odbędzie się żałobne nabożeństwo za spójność duszy jego, w kościele św. Krzyża, o godzinie 10 i pół zrana, na które pozostała żona z synem zapraszają życzliwych. —4323—

Układy celne.

W gazecie *Nowosti* znajdujemy następującą korespondencję własną z Berlina pod datą 1-go b. m. W tutejszych kołach urzędowych są zdania, że zajęcia i narady konferencji celnej potrwać dość długo z powodu wiele powikłanych szczegółów porozumienia. Po części dowodzi tego i ta okoliczność, iż rząd niemiecki uznał za konieczne utworzyć z grona osiemdziesięciu członków rady celnej (*Zollbeirath*) specjalną komisję. Głównym celem komisji jest dostarczanie informacji i danych delegatom niemieckim podczas rozpraw. Oprócz tego komisja składa perjodyczne sprawozdania radzie o przebiegu układów. Z tego wszystkiego wyciągają w Berlinie wnioski, że rokowania pomiędzy obydwiema stronami potrwać dłużej, niż się spodziewano.

Nowosti otrzymują z Berlina następującą depezę pod datą 3-go b. m.: Organy urzędowe twierdzą w dalszym ciągu, że Niemcy zupełnie szczerze pragną zawarcia traktatu handlowego z Rosją. Narady przedstawicieli przemysłu (*Zollbeirath*) pod przewodnictwem v. Boettichera skonstatowały konieczność szybkiego załatwienia zatargu celnego i skasowania cel różniczkowych od zboża rosyjskiego. *Freisinnige Ztg.* liczy na zupełnie pomyślne załatwienie sprawy.

W *Now. wr.* znajdujemy następującą korespondencję telegraficzną pod datą 3-go b. m.: Delegaci ruscy i niemieccy, zgromadzeni na konferencji w Berlinie, zajęci są tymczasowo uregulowaniem strony formalnej układów. Debaty i wyjaśnienia obu stron na konferencji prowadzone będą w języku francuskim, protokół zaś spisany będzie w językach: francuskim, niemieckim i rosyjskim. W podkomisji, która zajmowała się sprawą opracowania warunków ugody z Rosją, jak powiadają, przedstawiciele przemysłu i handlu oświadczyli w ostatecznym wniosku, że dla kraju byłoby bardzo pożądanym osiągnięcie porozumienia w możliwie najkrótszym czasie, chociażby nawet na warunkach ostatniej konwencji francusko-rosyjskiej; partja znów agrarna dowodziła, że niepodobna zgodzić się na to zniesienie cel, jakiego domaga się Rosja, albowiem to byłoby ciosem dla rolników niemieckich, interesy zaś przemysłu, zdaniem wnioskodawców, zajmować winny tylko plan drugi. Ostatecznie agrarzezy oświadczyli, że mogą obyć się bez zadosyćuczynienia, jeżeli zostanie dowiedzionem, że to jest niezbędne dla dobra Niemiec. Przedstawiciele rządu niemieckiego wskazują ze swojej strony na wielką trudność przeprowadzenia traktatu handlowego z Rosją w parlamencie. Odrzucenie przez ten ostatni traktatu może pociągnąć za sobą nader poważne powikłania państwowe. Rząd domaga się zmiany 50 paragrafów rosyjskiej taryfy celnej i pod tym warunkiem spodziewa się przeprowadzić traktat w parlamencie, ale nie jest pewny, czy Rosja zgodzi się na wymagane ustępstwa. Wobec tych wszystkich pogłosek byłoby przedwczesnym przepowiadać pomyślne lub niepomyślne zakończenie układów. W Berlinie rozpoczyna się znów zwiększona spekulacja z kursem rubla kredytowego.

W *Now. wr.* znajdujemy jeszcze następującą notatkę: Agitacja wśród partji agrarnej w Niemczech prowadzona jest nie tylko w gazetach. Przedstawiciele związku właścicieli ziemskich rozesłali okólniki do prezydentów okręgowych i obwodowych, w którym wskazują na niebezpieczeństwo, grożące jakoby

rolnictwu Niemiec w razie zawarcia traktatu handlowego z Rosją. Okólnik proponuje wszystkim obywatelom ziemskim zwrócić się w tej kwestji do parlamentów w państwach sprzymierzonych.

Birż. wied. zamieściły tekst petycji, z jaką wystąpili kupcy moskiewscy do p. ministra finansów. Petycja, zawierająca 7 punktów z motywami, jest co do ostatecznego wniosku podobna do tej, jaką za pośrednictwem głównego komitetu russkiego Towarzystwa popierania przemysłu i handlu złożyli kupcy i przemysłowcy petersburscy, a którą w swoim czasie zacytowaliśmy na innym miejscu ze znanego referatu p. Kazi. Petenci upraszają o utrzymanie taryfy celnej z r. 1891-go nawet w razie dojścia do skutku układów handlowych z Niemcami.

Większa część gazet russkich potępia w szeregu artykułów petycję kupców moskiewskich, *Grażdanin* nazywa ową petycję — „rozpaczliwym okrzykiem kieszeni”...

Now. wr. pisze: Niema obawy, aby taryfa celna z r. 1891-go uległa poważnej zmianie. W razie zawarcia traktatu handlowego obniżki procentowe nie będą o tyle znaczne, aby mogły pozbawić taryfę jej rzeczywistego znaczenia — instytucji protegującej wszystkie galezie przemysłu wewnętrznego. Zresztą kupcy z Moskwy biją na alarm — przedwcześnie. Z jednej strony agitują oni, z drugiej agrarocy, do zgody więc daleko.

Now. wr. zamieściło w ostatnim numerze obszerny artykuł p. t. „Czy Rosja ma jeszcze strzały w swoim koleczanie?” Jest to polemika z temi gazetami niemieckimi, które wobec rozpoczętych układów w Berlinie nie przestają grozić Rosji, iż w razie utrzymania wysokich cel russkich Niemcy zastosują nowe środki represyjne, gdy zdaniem owych dzienników „russki koleczan już się wypróżnił”. Zapowiedziane w ten sposób przez dzienniki niemieckie (*Hannov. Cour.* i *Koenigsberg. Hartungsche Ztg.*) represalja są następujące: oclenie wolnych obecnie od cła wwozowego lub oclonych nisko przedmiotów wywozu russkiego (ptastwo żywe, pierze, puch, pęcherze, włosie końskie, len, konopie, wełna surowa, skóry, puch kozi itd.) i wprowadzenie specjalnie wysokich cel od innych przedmiotów eksportu russkiego. Odpowiadając na te artykuły, *Now. wr.* oświadcza, że i Rosja ze swojej strony nie wyczerpała bynajmniej swoich strzałów i że w razie nowych represalji uwiądłaby odpowiedzieć tem samem. Jako przykład organ petersburski cytuje: zrównanie taryfy fińskiej z ogólną taryfą russką (dziś taryfa fińska jest znacznie niższa i dodatek 50% nie stanowi znacznej przeszkody w dowozie z Niemiec), zamknięcie russkiego tranzytu przez Niemcy i represalja przedwiarom, idącym tranzytem przez Niemcy do Rosji, wreszcie ograniczenie handlu podanych niemieckich w obrębie państwa.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

UROCZYSTOŚCI FRANCUSKIE.

Paryż 6-go października. (*Tel. pr. K. W.*)— Program przyjęcia oficerów russkich w Paryżu o tyle rozszerzono, że oficerowie obwożeni będą po wszystkich dzielnicach miasta, celem obejrzenia go w dwunastu wspaniałych karetach i w każdej dzielnicy będą uroczyste przyjmowani. Projektują w dniu przybycia gości do Paryża ferje szkolne.

BISMARCK.

Berlin 6-go października. (*Tel. pr. K. War.*)— Korespondent prywatny tutejszego *Localanzeigera* z Kissingen zaprzecza ostatnim niepokojącym biuletynom o stanie zdrowia księcia Bismarka. Tenże jutro przed południem odjeżdża z Kissingen do Friedrichsruhe.

Berlin 6-go października. (*Tel. pr. K. W.*)— Dortmundzki *Generalanzeiger* zamieszcza oryginalny telegram prywatnego sekretarza księcia, dr. Chrysandra, następującej treści z Kissingen: Hrabia Herbert Bismark bawi tutaj. Niepomyślne wieści nie mają podstawy. Książę ma się znacznie lepiej.

PAMIETNIKI BISMARCKA.

Berlin 6-go października. (*Tel. pr. Kur. W.*)— Wbrew doniesieniu *Frankfurter Ztg.* zapewniają osoby z otoczenia ks. Bismarka, że hr. Herbert Bismark odmówił wejścia w umowę z jakąkolwiek firmą księgarską o wydanie pamiętników swojego ojca. O cenie nawet mowy nie było.

ODJAZD PO KORONĘ.

Paryż 6-go października. (*Tel. pr. K. W.*)— *Temps* donosi: Książę August sasko-koburski, kuzyn zmarłego cesarza Dom Pedra, odpłynął dopiero co do Brazylii. (Z depeszy powyższej nie można na pewne domyślić się, czy jest tu mowa o księciu Augustie ojcu, czy synu. Ojciec August Ludwik urodził się d. 9-go sierpnia 1845-go r. w Euim we Francji, był admirałem brazylijskim i ożenił się w Rio de Janeiro d. 15-go grudnia 1864-go r. z Leopoldyną brazylijską, zmarłą 7-go lutego 1871-go r. Miał on z nią trzech synów: Pedra, urodzonego w r. 1866-ym, Augusta, urodzonego w Rio de Janeiro d. 6-go grudnia 1867-go r. i Ludwika, urodzonego już w Ebenthalu w r. 1870-ym, obecnie porucznika strzelców w armji austriackiej; *przyp. red.*)

Wiedeń 6-go października. (*Tel. pr. Kur. W.*)— Niespodziewany odjazd księcia Augusta sasko-koburskiego, wnuka cesarza Dom Pedra, do Brazylii sprawił tutaj powszechne wrażenie.

POZBAWIENIE STOPNIA.

Berlin 6-go października. (*Tel. pr. K. W.*)— Ministerjum wojny pozbawiło stopnia oficerskiego porucznika rezerwy, Józefa Freisingera, który wydał w Opawie dziennik antysemitki *Deutsche Wehr*.

OBRONA BELGJI.

Bruksella 6-go października. (*T. pr. K. W.*)— Generał Brialmont oświadczył, że Belgja potrzebuje do skutecznej obrony armji, złożonej z 246,000 ludzi. Wygłosi on w tym duchu mowę w izbie, jako deputowany Brukselli.

MOWA GIOLITTIEGO.

Rzym 6-go października. (*Tel. pr. K. W.*)— Dotąd zapowiedziało obecność swoją na bankiecie w Dronero, na którym Giolitti rozwinie swój program, 110 deputowanych i 20 senatorów. Zanardelli wymówił się, ponieważ jest prezesem izby deputowanych.

MOWA CHURCHILLE'Á.

Londyn 6-go października. (*Tel. pr. K. W.*)— Lord Randolph Churchill wygłosił wielką mowę, w której nasunął pytanie, ażeby 30 milionów anglików może pozwolić na to, aby krajem ich rządziły w przyszłości 3 miliony katolików irlandzkich.

EGZEKUCJA.

Madryt 6-go października. (*Tel. pr. K. War.*)— Sprawcę zamachu na życie marszałka Martinezza Camposa rozstrzelano dziś zrana.

REWOLUCJA W ARGENTYNI.

Londyn 6-go października. (*Tel. pr. Kur. W.*)— Z Buenos Ayres telegrafują, że jen. Roeca powrócił tamże z Rosario. Jenicy polityczni będą niebawem sądzeni. Dr. Alem sądzony będzie w Santa Fé. Podczas ostatniej mobilizacji gwardji narodowej 65,000 ludzi stanęło w kilku dniach pod bronią.

NAD NIGREM.

Paryż 6-go października. (*Tel. pr. Kur. W.*)— *Temps* dowiaduje się, że kompanja angielska Nigru (Afryka zachodnia) uzbroiła w końcu sierpnia oddział wojska, aby wyprawę francuską Mizona wypchnąć z terytorjum górnego Benoe i Nigru. Mizon oświadczył, że będzie stawiał opór. *Temps* przypuszcza, że Mizonowi powiodło się już dotrzeć do Yoli i uniknąć starcia.

WALKI W AFRYCE.

Londyn 6-go października. (*Tel. pr. Kur. W.*)— Z Kapsztadu donoszą, że naczelnik kompanji południowo-afrykańskiej w kraju Maszona postanowił zaatakować matabelesów. Z portów Victoria i Charter wyruszą na ich spotkanie silne oddziały.

CYKLON.

Nowy Orlean 5-go października. (*T. p. K. W.*)— Coraz okropniejsze nadechodzą szczegóły o spustoszeniach wyrządzonych przez cyklon, który w nocy z niedzieli na poniedziałek szalał w zatoce meksykańskiej. Całe wsie padły jego ofiarą. Mówią o 2,000 zabitych. Na okolicznych wyspach wszystkie plan-

tacje zniszczone. Na pełnem morzu było także wiele nieszczęśliwych wypadków.

ZMOWY.

Charleroi 6-go października. (*Tel. pr. K. W.*)— Czterystu robotników strejkujących uszkodziło kolej i przypuściło szturm kamieniami do żandarmów, którzy konwojowali pociąg.

Bruksella 6-go października. (*T. p. K. W.*)— W Mons i Charleroi zmowa słabnie. W okręgu centralnym ustała.

Rzym 6-go października. (*Tel. pryw. K. W.*)— W wielkich przedsiębiorstwach w Bergamo wybuchnęła zmowa robotników. Karabinierzy strzegą fabryk.

Londyn 6-go października. (*Tel. pr. K. W.*)— Górnicy w Yorkshire oświadczają, że mogą wytrwać w znowie jeszcze przez dziesięć tygodni.

CHOLERA.

Lwów 6-go października. (*Tel. pryw. K. W.*)— W ciągu ostatnich 24 godzin zachorowało w Galicji na cholere osób 9, zmarło 3, wyzdrowiało 10.

Budapeszt 6-go października. (*T. p. K. W.*)— W ciągu ostatnich 24 godzin zachorowało na Węgrzech na cholere osób 31, zmarło 18.

Rzym 6-go października. (*Tel. pryw. K. W.*)— W Palermie zmarło znowu na cholere osób 12, w Liwornie był już tylko jeden wypadek.

Madryt 6-go października. (*Tel. pr. K. War.*)— W Biskaji zachorowało znowu osób 39, zmarło 24.

Budapeszt 6-go października. (*T. p. K. W.*)— Przyjęcia u cesarzowej nie będzie. Za przyczynę podano cholere.

Hamburg 6-go października. (*T. pr. K. W.*)— Stan zdrowia w Hamburgu znowu jest normalny. Cholera wygasła.

Sztokholm 6-go października. (*T. pr. K. W.*)— Zaprzeczają pogłosce, jakoby tutaj zaszedł wypadek cholery azjatyckiej. Natomiast zmarła na cholere d. 30-go z. m. jedna osoba w Umei.

Wiedeń 6-go października. (*Tel. pr. K. W.*)— Z powodu 25-letniego jubileuszu istnienia landwery w Austrii wystosował cesarz pisma odręczne do naczelnych wodzów landwery przedlitawskiej i węgierskiej, arcyksiążąt Rajnera i Józefa, w których podnosi sprężyste wykształcenie wojskowe i ducha wojennego obu landwer i składa za wzorowe kierownictwo podziękowanie swoje tak obu arcyksiężętom, jak ministrom obrony krajowej w obu połowach monarchji, hr. Welsersheimbowi i bar. Fajerwaremu.

Budapeszt 6-go października. (*Tel. pr. Kur. War.*)— Prezes ministrów, Wekerle, zapewnił, że zatwierdzenie projektu ślubów cywilnych przez cesarza jest bardzo prawdopodobne. Dlatego sejm uchwalił nie odraczać rozpraw budżetowych.

Paryż 6-go października. (*Tel. pr. Kur. W.*)— *Figaro* donosi, że podróż Carnota do Tulonu jest rzeczą postanowioną. Wyznaczono już osoby, przeznaczone do towarzyszenia mu.

Paryż 6-go października. (*Tel. pr. K. W.*)— Konferencja łacińskiej unji monetarnej zbiera się w d. 9-ym b. m.

Paryż 6-go października. (*Tel. pr. K. W.*)— Stary tutejszy dom bankierski Efrussiego zwija swój interes bankowy i będzie prowadził nadal tylko interes w towarach.

Londyn 6-go października. (*Tel. pr. Kur. W.*)— Według depesz z Akkry, aszantowie po zwycięskich potyczkach zagrażają terytorjom, nad któremi Anglja rozciąga protektorat. Posiłki wysłano.

Madryt 6-go października. (*Tel. pr. K. War.*)— Rekonwalescencja Sagasty bierze pomyślny obrót.

Belgrad 6-go października. (*Tel. pr. K. W.*)— Podczas nieobecności chorego prezesa ministrów, Dokicza, zastępować go będzie w tym charakterze minister wojny, jen. Sawa Gruicz, a tekę oświaty obejmie zastępczo minister sprawiedliwości, Maksymowicz. (Dokicz cierpi na katar płucny i paryngitis; *przyp. red.*)

Berlin 6-go października. (*Tel. pr. Kur. W.*)— Ruble w gotówce 212 40 (wczoraj 212.40)
Ruble na dostawę 212 50 (wczoraj 212.75)

NOWO-OTWORZONY

MACAZYN BŁAWATNY A. CHOJNACKI I S-KA

Marszałkowska róg Zgoda,

poleca w WIELKIM WYBORZE: Wełny
gładkie, fantazyjne, angielskie, na pokrycia, aksamity, plusze,
draps-de-dames, kanausy, fianele, barchany.

1863

Najtańszej poleca

MAGASIN FRANÇAIS,

róg Krakowskiego-Przedmieścia i ulicy Trębackiej (Stara Poczta), poleca Szanownej Publiczności wielki wybór

UBIOROW MEZKICH oraz materiałów zagranicznych i krajowych na obstalunki na sezon jesienny i zimowy.

GENY NIZKIE STAŁE.

1940

Do sprzedania

DWE KLACZE

kare, rosle, kareciane, w latach 5 i 6, wyjeżdżone, w Dobrach Zychlin, Polw. „Budzyn” dwie wiorsty od stacji Rolei Zel. Bydgoskiej Pniewo. 1877

Poszukuje się

Zdolnego Agentą,

na korzystnych warunkach.—Oferty z referencjami składać w kantorze tegoż pisma pod lit. A. D. 1938

LATARNIE I AMPLE STYLOWE

Swieczniki, Kandelabry, Lichtarze, Lamy, Wazony, Żardinierki,
Bronzy, poleca 1771

S. GĄSIOROWSKI, Nowy-Świat 49.

Zatwierdzone przez Ministerjum Komunikacji i kaucjonowane

Towarzystwo Południowo-Zachodnich Dróg.

celem pomieszczenia Ogłoszeń w wagonach, na portfelach, oraz na kartach znajdujących się na wszystkich stacjach tychże Dróg, a także na wydawnictwo Przewodnika dla podróżujących po Rossji, znajdującego się we wszystkich portfelach, w wagonach pomienionych Dróg, zajmujących przestrzeni 4,500 wiorst, o blisko 200 stacjach, w hotelach i miejscach publicznych główniejszych miast Rossji, ma honor podać do wiadomości publicznej, że przedstawicielami swymi na Królestwo Polskie, m. Wilno i Białystok, mianowało

PP. J. Mekel i M. Pokrasowa,

Główna zaś Agentura na Warszawę, Łódź i Zgierz, powierzona została

ZYGMUNTOWI IWANSKIEMU

w Warszawie, Karmelicka 22,

do którego Panowie Interesanci pomienionych miast udawać się raczą. 1937

Żarowe lampy gazowe D-ra Auer'a

Przywilej Dep. Przem. i Handlu № 13930.

Palnik A. 50% oszczędności gazu przy 4 razy silniejszym świetle.

Palnik B. 75% oszczędności gazu przy 2 1/2 razy silniejszym świetle.

Palnik B. najnowszego wynalazku D-ra Auer'a, ze specjalnymi koszulkami polecamy Szanownym Reflektantom dla oświetlenia fabryk, salonów i w ogóle miejsc posiadających większą ilość światła.

O wyżej wspomnianej oszczędności gazu i efekcie świetlanym przekonać się może każdy z pp. Reflektantów w Biurze lub na żądanie u siebie na Experiment-gazomierzach.

Nadmieniamy przytem, że wszelkie inne reklamowane lampy żarowe nie wspólnego z lampami D-ra Auer'a nie mają.

Uwaga. Broszura Prof. Renka, Dyrektora Inst. Hyg. przy Uniw. w Halli asf. o zaletach światła Auer'a oraz cenniki gratis i franco.

Biuro Centralne sprzedaży żarowych lamp
D-ra Auer'a,

143. Marszałkowska 143.

TELEFONU № 747,

1948

Przyjmuje wszelkie obstalunki, tyżące się kompletnych pogrzebów

NOWO-OTWORZONY

Magazyn Pogrzebowy

oraz SKŁAD TRUMIEN

metalowych i drewnianych

W. ŚWIEJKOWSKIEGO,

№ 136. MARSZAŁKOWSKA № 136.

Filja ulicy Senatorskiej № 32.

1884

WYPRZEDAŻ WELOCYPEDÓW

dawniejszych typów, 1058r

po cenach zniżonych
z powodu kończącego się sezonu.

LUDWIK HILKNER

Warszawa, Krakowskie-Przedmieście Nr 5.

Towarzystwo Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej,

podaje do wiadomości osób interesowanych, że do eksploatacji drogi
w roku 1894, potrzebować będzie:

166,000 sztuk podkładów dębowych zwyczajnych, mających po 8"
dług., 10" szer. i 6" grubości;

35,000 sztuk podkładów dębowych, mających po 8" długości, 9" szerokości i 6" grubości;

108 kompletów, czyli 49,194 stóp bieżących podkładów dębowych podrozdajdowych, oraz

221 sztuk poprzecznie dębowych do mostów, różnych wymiarów.

Każdy życzący sobie przyjąć udział w konkurencji na tę dostawę, zechce złożyć na ręce Naczelnika Wydziału Gospodarczego, najpóźniej do dnia 7 (19) Października r. b., opieczetowaną deklarację, z napisem na kopercie: „Deklaracja na dostawę podkładów dla drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej w roku 1894.”

Do deklaracji winny być dołączone własnoręcznie podpisane warunki licytacyjne, które wraz ze szczegółowym wykazem materiałów, zgłaszającym się będą wydawane w Biurze Wydziału Gospodarczego codziennie, w zwykłych godzinach biurowych, oraz duplikat kwitu Kasy Głównej Towarzystwa drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej na wniesione wadium w stosunku 10% deklarowanej dostawy. 1059r

Zarząd Warszawskiego Oddziału T-wa Br. Nobel

zawiadamia, że

Pyronafte (naftę bezpieczeństwa).

Ciężar gatunkowy 0.850, stopień zapalności 99°—100° C.

nabywać można tylko w następujących składach i sklepach:

własnym—Erywańska 18, telefonu 712.

W-go J. Serkowskiego,

Fabryka: Nowolipie 76, telef. 612.—Skład Leszno 37.

Skład Krak.-Przedm. 9, „ 70.—Wyłączny skład Pyronaftey Krak.-Przedm. 19.

P. E. Trzebińskiej, Plac św. Aleksandra 18.

Za produkt jedynie w tych miejscach nabywany Zarząd poręcza.

Pyronafta pali się bez swędu w każdej lampie, daje wszelkie bezpieczeństwo i czyste, silne, zdrowe światło. Oszczędność w użyciu 15%.

Dostawia się do domów w naczyniach pudowych i półpudowych, hermetycznie zamkniętych i opatrzonych piombą T-wa Br. Nobel. 1461

